

Denne tekst blev første gang offentliggjort den 19.04.2021 på <<https://www.transformation20-25.net/>> under følgende URL: <<https://www.transformation20-25.net/post/teknokratiet>>. Licens: Kathrine Elizabeth Lorena Johansson © transformation20-25.net

Illustration: Liv Hema på Unsplash.

Teknokratiet & den 3. verdenskrig: Hvad er de stærkeste magtmæssige mekanismer i verdenssamfundet i dag? Del II

Hvad kendetegner krigen?

Den 3. verdenskrig er som tidligere krige også en krig om kontrol over ressourcer. Men fænomenet "ressourcer" må anskues på en ny måde, som strækker sig ud over traditionel økonomisk tænkning, geografiske landområder og nationalpolitisk magt. Som eksempel kan nævnes, at USA og Kina har allierede netværk i denne krig, men at nationerne ikke i øvrigt fremstår som allierede.

Forfatter: Kathrine Elizabeth Lorena Johansson

Kathrine Elizabeth Lorena Johansson har baggrund i en forskeruddannelse inden for kunst, teknologi og videnskab med fokus på menneskestudier. Hun har undervisningserfaring inden for (tvær) videnskabsteori. Johanssons litteraturliste til nærværende publication findes på hendes blog, som omhandler transformationen i perioden 2020-2025.

www.transformation20-25.net

De krigsførende, skjulte magthavere tilhører ikke bare een nation. De tilhører den teknokratiske ideologi. Samtidig er ressourcer ikke blot olie, energi og medicin, og brændstoffet er ikke alene menneskelig arbejdskraft, som var ejeren af produktionsmidlernes kapital i den marxistiske tankegang.

Det er udvidet til at være menneskelig energi per se.

Patrick Wood mener, at teknokratiets formål er at få magten over klodens ressourcer, så at sige. Jeg vil udvide per-

spektivet til at sige, at krigen føres for at få kontrol over den store transformation, som verden er ved at gå igennem lige nu, og føre menneskeheden ind i et overautomatiseret og gennemkontrolleret mekanisk system, hvor menneskelige egenskaber som kærlighed, empati, samarbejde, individuel udvikling og gruppeudvikling spiller en mindre rolle.

Teknokratiets syn på mennesket er som en biomekanisk robot. Der er ingen ånd involveret i dette. Krigen føres altså især for at få kontrol over menneskeheden

og for at opnå dette, må “det menneskelige”, så at sige, holdes nede og destrueres.

For at kunne bruge mennesket som energiresource i et gennem-systemiseret samfund frem for, at mennesket finder ind i kraften af sit eget center og lærer sig, at al skaberkraft udspringer heraf og udvikler sig evolutionært ud fra eget centrum.

Den digitale samordning og kommunikationsinfrastruktur er essentiel her og en del af den store teknokratiske maskine, der lige nu er i gang med at overtage menneskelivet.

De første våben, der sættes i brug, er ikke geværer og bomber. Krigen starter med et kunstigt skabt patogen (en række kunstigt konstruerede aminosyresekvenser?) sendes ud på en nogenlunde kontrolleret måde, og samtidig sættes der ind med massiv psykologisk krigsførelse via diskursive mediestrategier.

Alle, der har læst om diskurs og magt i deres videnskabsteori eller humanistiske studielinjer, kender til, at diskurser kan anvendes effektivt med et magtmæssigt formål. I dette tilfælde er der tale om politisk diskurs og mediediskurs, samt om “nudging”, dvs. konkrete tiltag, der skal få folk til at handle på bestemte måder.

Statue af Sigmund Freud i London, med Tavistock-klinikken i baggrunden. Foto: Mike Peel. CC-BY-SA-4.0.

Idet hele fokus er lagt på det biokemiske område og virologi, anvendes det retoriske modspil til befolkningens kritiske tilgang til situationen, at kun virologi kan bruges som indsigt i krisen. Som næste led i krigsføringen sætter den biologiske krigsførelse igennem ved brug af nye genterapeutiske formularer, der skal sprøjtes direkte ind i kroppen på alle borgere.

Disse endnu ikke godkendte bioteknologier udgør en indsats med aktive vi-

denskabelige forsøg med mennesker over hele verden på en række forskellige niveauer.

Der udvikles indtil videre fem forskellige typer af bioteknologisk medicin, der hver især arbejder forskelligt i cellen.

Inden brugen af disse har man sørget for at indsamle en kvantitativt forholdsvis stor del af befolkningens DNA-profiler og har sendt data videre til centrale biodatabanker, hvor DNA-profilerne er blevet studeret nøje.

Jeg kan ikke bevise dette, men jeg er overbevist om, at den vaccineteknologi, der præsenteres for os i dag, er udviklet længe i forvejen.

Det diskursive narrativ, som offentligheden er præsenteret for, er konstrueret til at fungere som ”mind control”. ”Mind control” udgøres af en række komplekse psykologiske og computerunderstøttede teknologier, som er udviklet i CIA-regi, i det amerikanske militær-industrielle kompleks og det engelske Tavistock Institut. Der har været udviklet på dette både under og efter 2. verdenskrig.

Det har desuden i lettere grad end i de konkrete eksperimenter været prøvet på store befolkningsgrupper igennem både analog og digital mediering over mange år (f.eks. input af “subliminal perception” i film og reklamer, et al.).

Man har derfor en høj grad af erfaring, også fra eksperimenter med individer lige

„Både FN’s bæredygtighedsmål og den fjerde industrielle revolution er spundet ind i yderst favorable og utopiske vokabularier, såsom at udrydde al fattigdom inden 2030. Men overordnet set er hele bevægelsen underlagt teknokratiets målsætninger”. Foto: Fra sessionen “Escaping from Poverty” på det årlige møde i „World Economic Forum”, Davos, 22. januar 2015. Fra venstre: Susanne F. Wille, Journalist, „Swiss Television SF DRS”, Schweiz. Hikmet Ersek, præsident og administrerende direktør, „The Western Union Company”, USA. Ibrahim Boubacar Keita, præsident for Republikken Mali, Simonetta Sommaruga, præsident for „The Swiss Confederation and Minister of Justice and Police”. William Lacy Swing, generaldirektør, „International Organization for Migration” (IOM), Genève og Martin Schulz, formand for Europa-Parlamentet, Bruxelles. Foto: Valeriano DiDomenico. CC BY-NC-SA 2.0.

fra nazistlejrenes medicinske eksperimenter til forskning i "MK Ultra", som blandt andet har været ledt af nogle af de højstående akademiske nazister, der med "Operation Paper Clip" kom fra Tyskland til USA og fik væsentlige videnskabelige positioner efter 2. verdenskrig. Disse forskere blev aldrig retsfulgt for deres forbrydelser under krigen.

Strategien for brug af "mind control" under 3. verdenskrig synes at være temmelig ens på tværs af nationer.

Det er de samme historier, de samme tiltag, den samme varians imellem stramninger, løsning af stramninger og nye stramninger, som anvendes overalt på et internationalt plan.

Vi har endnu ikke set, hvor brugen af ny artificiel mRNA- (Moderna og Pfizer-BioNTech) og DNA-genteologi (Astra-Zeneca og Johnson & Johnson) ved brug af genmanipuleret dyrevirus på mennesker bærer hen, men der kan ikke være tvivl om, at der er tale om et gigantisk biokemisk eksperiment, som muligvis også har mål, almindelige mennesker kan have svært ved at forestille sig.

Imens regering og institutioner sætter gang i indsprøjtning af befolkningen, med mange skader til følge, sættes der yderligere ind med stærkere pression ved at indføre det nye coronapas, som er forstadiet til et egentligt vaccinepas.

Hvis disse teknologier er udviklet og delvist undersøgt i forvejen, og man har et udførligt katalog over genotyper i et land, får overmagten - ved at have en række varierede vacciner klar, hvor de selv kan vælge, hvem der skal have hvilken type sprøjte - et redskab til at kunne sortere i befolkningerne og møde forskellige genetiske profiler med et specifikt bioteknologisk redskab.

Eftersom mange borgeres DNA-profil er kendt, er det muligt at lave genetisk målrettet behandling af særskilte grupper.

Det er spekulativt, at dette skulle blive anvendt bevidst af myndigheder og laboratoriefolk, men der findes mange indicier på, at det kan hænge sådan sammen. Det

Sophia Hanson, en menneskelignende robot udviklet af firmaet Hanson Robotics fra Hongkong, er designet til at kommunikere og arbejde sammen med mennesker. I oktober 2017 fik den statsborgerskab i Saudi-Arabien, og den er dermed verdens første robot med statsborgerskab. Foto: Sophia taler på "AI for GOOD Global Summit", ITU, Genève, Schweiz, 7.-9. juni, 2017. CC BY 2.0 på Flickr.

må allerede nu slås fast, at det er klart, at mange aktører aktivt tager del i teknokratiets magtovertagelse uden selv at være klar over, hvad det egentlig indebærer.

Det er dem, man normalt kalder "de nyttige idioter", og det er i sig selv ikke et egentligt nedladende begreb. Det skal alene forstås således, at mange aktører er aktører i store systemer, og de har intet overblik over den skjulte strategi, der lægges ned over dem, og som de derved blindt tvinges til at udøve.

Økonomien på vej til kollaps

Samtidig med alt dette støttes den neoklassiske vækstøkonomi, som egentlig bygger på gæld og fiktive FIAT-penge, i det fald, som den længe har været på vej ned i.

Gentagne nedlukninger og restriktioner, der hæmmer udførslen af erhverv for især små private, får mange små virksomheder til at gå konkurs.

Landene lægger milliarder efter milliarder i test- og overvågningsstrategier og må tage nye lån, og hermed vokser den i forvejen urealistiske nationale gæld. I Danmark bliver befolkningen beroliget med, at denne gæld vil blive hentet ind i kommende år.

Men dette kræver en fortsat velfungerende vækstøkonomi, og alt peger på, at denne på ingen måde er holdbar. Rent faktisk peger alt, med Catherine Austin Fitts,

James Corbett, Patrick Wood og mange andre, på, at gældsøkonomien med dens mange fiktive spilfunktioner på Børsen ikke har langt igen. Den kan altså ikke danne basis for en tilfredsstillende indhentning af gæld i det lange løb.

Udover dette sker det, som i mange andre lande, at centrale dele af Danmarks infrastruktur, vaccineproduktion, energiproduktion og boligkomplekser bliver opkøbt af bl.a. udenlandske kapitalfonde. Dette sker også for landbruget i USA, for blot at nævne et eksempel.

Med opkøb af national produktion og med voksende gæld kommer nationalstaten til at stå stadigt mere vaklende i den kommende tid.

Rent teknologisk gøres der samtidig klar til opgradering af den digitale systematisering ved at opsætte 5G-master overalt. Dette sker også på tværs af nationer, idet de fleste lande får opsat sådanne master trods nedluknings-perioder og krise.

Således skabes de næste niveauer af digital kommunikationsinfrastruktur, men samtidig også kontrollerings-muligheder overalt i globaliserede nationer.

Disse nye teknologier kan rumme det, man kalder "the internet of things", hvor alt i stigende grad struktureres og bindes sammen via digitale teknologier. Her kan overvågningen udvides og implementeres yderligere (jvf. Shoshana Zuboffs grundi-

ge gennemgang af overvågningsteknologi), særligt eftersom regeringerne forsøger at få folk til at uploade smittesporings-apps og coronapas.

Klaus Schwab lægger i sine bøger op til nye løsninger for økonomien i form af nye digitale kryptovalutaer og en grundlæggende forandring af verdensøkonomien, når vi er kommet lidt længere igennem den nuværende krise. Det skal påpeges, at Schwab skriver som enhver intellektuel akademiker, og det fremgår ingen steder, at han skulle stå med en magt til at forme hele verdens økonomier eller teknologiske tiltag. Men han er en del af netværket af indflydelsesrige teknokrater, og magtformationen skal netop ses således: Som et transnationalt netværk af rige og indflydelsesrige teknokrater.

Det er det, der gør, at man kan tale om egentligt samspil i strategi og retning på disse meget overordnede niveauer. Vi er ikke vant til at analysere netværk i dybden ud fra sådanne kriterier, og derfor ender sådanne iagttagelser typisk med at blive kaldt teori om konspirationer, hvor "teori" forstås som noget, der er usandt.

Den rette forståelse af "teori" fra en videnskabsteoretisk synsvinkel er dog med Aristoteles som oprindelig inspirationskilde, at teori er filosofi eller forsøg på konceptualisering af den ikke-konkrete del af virkeligheden. Og derudover kombinerer vi vores udsyn og faktuelle forhold heri på nye analytiske måder for hermed at kunne iagttage, hvad der foregår.

„Second Life Avata of Klaus Schwab“, stifter og bestyrelsesformand for „World Economic Forum“. Foto: CC BY-SA 2.0 Flickr.

Det er altså rammen for vores iagttagelse, vi ændrer, men det gør det i grunden ikke mindre akademisk eller sandfærdigt. Blot mere avanceret.

Den tekno-økonomiske bevægelses grønne tilkobling

Vi skal lære at se på samfundene ud fra anderledes sammenhænge end de, vi plejer at se efter. Vi skal lære at foretage vores analyser ud fra andre parametre og præmisser.

Først og fremmest må vi forstå, hvilket gigantisk apparat den teknologiske udvikling er udtryk for. Det system, vi troede, at vi levede i, spiller i virkeligheden ikke nogen særlig stor rolle i forhold til den overordnede tekno-økonomiske indflydelse.

Det er globaliseringen og dens største spillere, der bestemmer, hvad vej vinden vender i moderne demokratier i dag.

Mekanismerne skal anskues på et højere ordens iagttagelsesniveau, end vi plejer at anskue politiske problematikker på. Dette gør det dog ikke mindre virkeligt.

I forsøget på at forstå den nuværende krig må man også forstå elementet af selv-organisering, kybernetik og de systemiske niveauer af samfundet, som man rent videnskabsteoretisk har kunnet iagttage igennem sådan noget som systemteori (Niklas Luhmann) eller aktør-netværksteori (Bruno Latour) - at der også på disse planer kan ligge udøvende og intentionelle niveauer i form af overordnede overindividuelle mekanismer, som magthaverne kender og udnytter. De systemiske aspekter spiller altså også en afgørende rolle for, at krigen kunne lade sig gøre, fordi man indretter hele retningen i systemerne i henhold til den teknokratiske dagsorden. Derved kommer der også overindividuelle kræfter i spil, rent systemisk.

Dette kan vi især se i den videnskabelige disciplin, medicin, hvor paradigmet med mennesket som biomekanisk robot lever i bedste velgående, og hvor både tilhørende forskning og industri derudover er gennemsyret af tiltagende korruption

og magtmisbrug, som har implementeret sig stadigt stærkere over tid.

Sådan et system kan bruges strategisk, hvis man forstår det og har indflydelse i det.

Nogle troede måske et øjeblik på, at den grønne bevægelse, i Danmark repræsenteret af Alternativet, kunne ændre noget rent politisk, fordi den i højere grad afspejlede nogle sande menneskelige levende kræfter.

Men man overså, hvor stærkt det overstatslige maskinelle apparat faktisk er; hvor stærke kræfter, der ligger i en eksponentiel teknologisk udvikling, som er i symbiose med den kapitalistiske vækstøkonomi og ikke mindst med de globale finansmarkeder.

Det var essentielt at stille spørgsmålstegn ved vækstøkonomien, men de levende grønne tanker har ikke fået nogen særlig indflydelse, og det essentielle væsen i selve bevægelsen døde hurtigt hen igen.

Selve magtfeltet, som en kombination af folketing og medier, skød med lethed kraften i Alternativet i sænk, før den som bevægelse og parti overhovedet rigtigt havde manifesteret nogen egentlig gennemslagskraft. Det grønne felts svaghed er, udover at blive nedsat af den teknokratiske maskine, at det også selv er blevet koloniseret af teknokratiet.

Det er det igennem FN's bæredygtighedsstrategi, der har taget patent på tidens største udfordringer ved at fokusere på klimakrise som et problem med høje mængder af CO² og ved at lade Greta Thunberg fremstå som en autentisk klimaaktivist, der forklarer, hvorfor krisen er let at forstå på trods af hendes handicap som autist: "Krisen er sort-hvid", sagde hun.

Og autister oplever virkeligheden som sort-hvid. Der kan dog ikke herske nogen tvivl om, at virkeligheden ligger meget fjernt fra denne påstand. Tidens store udfordringer er på ingen måde sort/hvide.

Der er altså, i forhold til magtfeltet, tale om en kæmpe maskine, og den digitale systematisering har understøttet dens tilsyneladende selv-organiserede og automatiserede karakter. Kimen til denne maskine og det verdenssyn, den afføder, blev allerede lagt i industrialiseringens begyndelse og siden med "scientific ma-

nagement” omkring årsskiftet i sidste århundrede.

Her kommer den teknisk-instrumentelle videnskab og udviklingen af produktionsapparatet igennem virksomheder i form af management-disciplinen til at tjene hinanden mere og mere direkte. Det lægger kimen til den management-tilgang til nationerne og til nationernes institutioner, som vi også oplever med new public management-idéen og overordnet set med UCC (Uniform Commercial Code), som betyder, at verden, dens nationer og individer i virkeligheden håndteres som korporationer efter international sø- og handelsret. Denne indsigt understreger forståelsen af magtens felt som et art centrifugalfelt, der bygger på teknologi, økonomi og handelsaftaler, hvor alle andre processer følger bagefter. Den ambitiøse stræben efter verdens-herredømme udgøres af teknokratiet.

Den akademiske verden som tekno-økonomisk støtteorganisation

Fordi vi har valgt i samfundet at underlægge dets overordnede mekanismer de globale penge- og handels-transaktioner, og fordi den teknologiske udvikling er snævert koblet hertil, så begynder disse kræfter at blive så stærke, at ethvert regeringsoverhovede nødvendigvis må lægge sig under for dem. Som en støtteafdeling til den økonomisk-teknologiske udvikling indfinder sig så det akademiske system.

Hvor videnskaben særligt i Europa i perioder har været en langt mere fri og udforskende institution, har den over de seneste tiårsrækker lagt sig mere og mere ind under de teknologiske og økonomiske kræfter.

Hermed er den i stigende grad blevet indordnet behov for vækst parret med behov for teknologisk innovation ud fra et ingeniørorienteret perspektiv. Discipliner som socialvidenskab bliver i stigende grad presset til at optage naturvidenskabens metodikker, og humanvidenskaben bliver mere og mere underkendt og til tider decideret latterliggjort.

Neurovidenskaben er underlagt en menneskeforståelse, der er hentet ud af computervidenskaben (kybernetik). Kognitiv teori er baseret på studier af den digitale computers mekanismer. Ikke på studier af mennesket selv. Og den godtager ikke den personlige oplevelse eller erkendelse.

Er man i dag uddannet inden for humaniora, er man forceret til at lægge sig ind under teknologiens og økonomiens hensyn, og det betyder at fjerne centrerings i spørgsmål om mennesket for at kunne tjene til dagen og vejen. Hermed presses den kvalificerede vidensfilosofiske undersøgelse af mennesket i det teknificerede samfund ind i en underordnet kasse, der heller ikke udvikler sig til at kunne tage stilling til, hvad det betyder for mennesket at leve i en højteknologisk verden, hvor digitale flader og strukturer påvirker valg og opgaver dagen lang for de fleste.

Men den kvantitative og statistiske undersøgelse, som man sætter op på en piedestal, ikke mindst i den nuværende krise, er, i sin bedste form, udtryk for iagttagelse af status quo. Den er affirmerende.

Men den kvantitative og statistiske undersøgelse, som man sætter op på en piedestal, ikke mindst i den nuværende krise, er, i sin bedste form, udtryk for iagttagelse af status quo. Den er affirmerende.

Den kan ikke besvare hvordan- eller hvorforsspørgsmål, den kan ikke trænge ind i en dybdeforståelse af en problematik eller på en undersøgende måde bringe helt nye originale vinkler på banen.

Men den gøres til genstand for nærmest religiøs tilbedelse. Det er det, man på engelsk kalder “scientism”. Og det er også det, man i FN med lille Greta i spidsen plæderer for. ”You should just listen to science”, siger Greta. ”Science doesn’t lie”.

På humanvidenskab og i videnskabs-teorien kender man udmærket forholdet mellem magt og diskurs. I sådan et perspektiv er det helt tydeligt, at det, der præger et samfund og en kultur, også er den måde, virkeligheden italesættes på, hvad der anses som legitimt, og hvad der ikke anses som legitimt. Alene det at dømme nogle kriminelle og andre ikke-kriminelle er til dels udtryk for diskurs, hvilket Michael Foucault jo nøje beskriver.

Foto: Jose Antonio Gallego Vázquez på Unsplash.

” Vi skaber virkelighed gennem sprog”,

siger social-konstruktivistene. Vi afgrænser, hvad der er rigtigt og forkert. Men også hvad der overhovedet eksisterer for os. Den virkelighed, vi deler igennem sproget, formes diskursivt og magtmæssigt og af, hvordan vi hver især tager diskurserne til os.

Det er helt åbenlyst, at vi ikke kan forstå os selv og vores eget samfund, hvis ikke iagttagelsen igennem menneskecentrerede discipliner udvikler sig på lige fod med de teknisk-instrumentelle, nytteorienterede og kvantitative discipliner. Tilstanden i dag er dog, at vi over en bred kam i Danmark har amputeret os selv på dette område.

Jeg vil gå så langt som til at sige, at det er åbenlyst, at det er på den baggrund, at vi i stigende grad lader os manipulere af medienarrativer, og at mange over tid helt glemmer forbindelsen til sig selv og dermed ikke kan mærke sig selv, når krigen og misbruget overtager. Det er intet

under, at der er mange mennesker med psykiske udfordringer i dette land. Den teknokratiske maskine overruler alle institutioner i samfundet, og den ruller som en tromle ind over vores individuelle selv erkendelse og dybeste menneskelighed.

Hermed glemmer vi også medmenneskeligheden - at mærke "den anden". Og i sidste ende ender vi med, i bar uvidenhed, at deltage aktivt i vores egen underminering og slavegørelse. Men forstår man ikke diskursens magt, og hvordan samfund også altid konstruerer sig selv, så overser man let dette element. Og så har man givet magtmanipulationen for mange gode kort på hånden.

Derfor er denne krig ikke blot en krig med våben og konkret handling. Det er også en bevidsthedsmæssig krig. Og måden, vi skaber vores indre verden og forståelsen af den ydre verden, individuelt og i fællesskab, er afgørende for, hvordan vi kommer igennem den.

Konklusion

Vi har nu set, hvordan den nuværende krig har en ganske anden karakter

end tidligere krige, vi har kendt. Vi ser, hvordan magten i virkeligheden er blevet centraliseret og flyttet til andre niveauer i takt med en stigende globalisering, og vi har set, hvordan teknokratiet synes at udgøre en ideologi og strategi, der har afgørende indflydelse på globale økonomiske, teknologiske processer, hvorfor alle andre samfundsprocesser bliver underlagt disse.

Vi har ikke været vant til at analysere teknologiens indflydelse på samfundet, både på individ og på kollektivt plan. Vi har ikke haft en udbygget forståelse for, hvordan tiltagende digitalisering leverer struktur til strategisk ordning af livet i moderne demokratier, og hvordan den teknokratiske dagsorden faktisk tromler de nationale demokratiske processer.

Vi er endt i et helt nyt niveau af feudalisering, som er globalt struktureret, og som lige nu bliver afprøvet igennem første fase af den 3. verdenskrig.

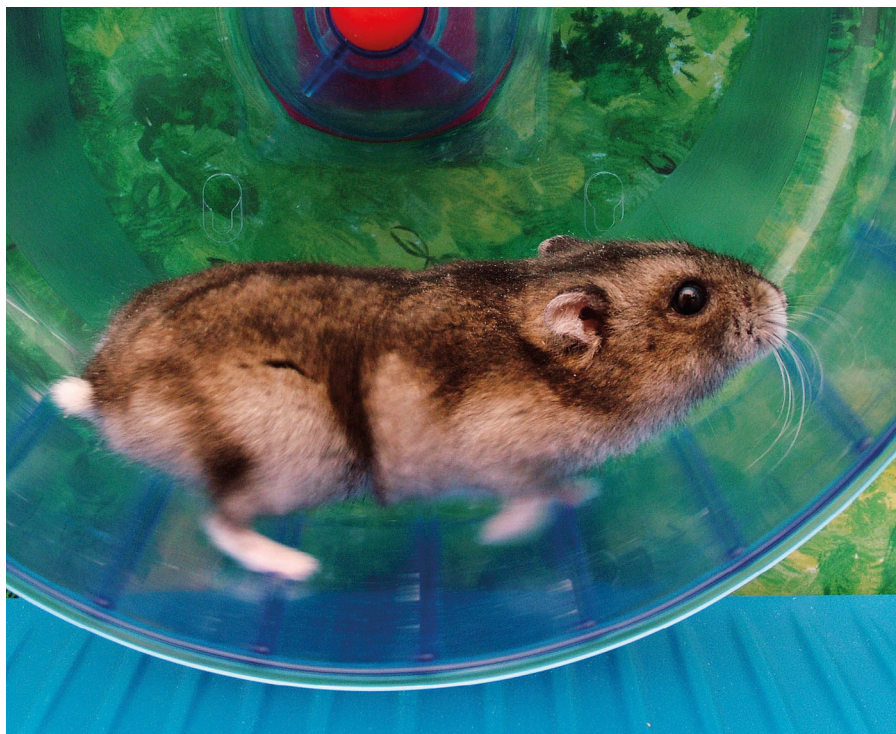
Vi kan her se, hvordan centralisering af magt og top-down-styringsprocesser ender med at undergrave individets rettigheder og plads i livet. Denne indsigt lægger op til fornyede forsøg med bottom-up-bevægelser, der søger at skabe

nye decentraliserede samfund med mindre magtmisbrug og et bedre forhold mellem menneske og natur, samt helt nye former for viden.

Målet med en artikel som denne er at understøtte processen med at skabe forståelse omkring de nuværende magtmekanismer, og idéen er, at jo bedre vi forstår dem, desto bedre formår vi at undlade at bringe de værste fejl med os i det nye, som vi må skabe.

Det kan være krævende at fordybe sig, men nogle er nødt til at skabe en dybdeforståelse, hvis vi ikke ønsker at bringe de nuværende fejl med ind i morgendagens samfund.

Det er også målet med artiklen at inspirere andre til at søge i dybden med deres forståelse og på sigt at skabe øget dialog om emnet. Mange af os har meget at kæmpe for. Vi har børn, vi har en fantastisk jordklode, vi ved, at størst af alt er kærligheden og den menneskelige kreative evne. Vi ved, at vi som mennesker kan ende et andet sted end der, hvor samfundet er lige nu.

„I sidste ende ender vi med, i bar uvidenhed, at deltage aktivt i vores egen underminering og slavegørelse“. Foto: CC BY-SA 3.0.

Forfatterens referencer & litteraturliste:

Patrick M. Wood (2018): "Technocracy. The Hard Road to World Order".

Klaus Schwab: "Stakeholder Capitalism", (2021). "Shaping the Future of the Fourth Industrial Revolution", (2018). "COVID-19: The Great Reset", (2020).

Catherine Austin Fitts: Diverse interviews.

James Corbett: Diverse rapporter.

Whitney Webb & Corey Morningstar på Soundcloud: <<https://soundcloud.com/unlimited-hangout/demystifying-the-4th-industrial-revolution-with-cory-morningstar>>

Dokumentar: "Piketty og kapitalen i det 21. Århundrede".